

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/76/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012211178
Dátum vydania rozhodnutia:	25.08.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012211178.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera JUDr. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: H. X., bytom T. XXXX, F., právne zastúpeného JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom so sídlom Trhová 1, Zvolen, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-P-662-5/2012 zo dňa 10. októbra 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2522/2012-81 zo dňa 29. mája 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2522/2012-81 zo dňa 29. mája 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného - oznámenia č. SPOU-PO-P-662-5/2012 zo dňa 10. októbra 2012, ktorým bol zamietnutý podnet žalobcu na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania zo dňa 10. septembra 2012, a to

- služobného hodnotenia zo dňa 14. marca 2008 a rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru Banská Bystrica (ďalej len „KR PZ BB“) č. KRP-16-6/PK-2008 zo dňa 16. mája 2008 o odvolaní voči služobnému hodnoteniu,
- personálneho rozkazu riaditeľa KR PZ BB č. 608 zo dňa 11. júla 2008 a rozhodnutia prezidenta PZ č. SLV-805/PK-2008 zo dňa 14. októbra 2008 o odvolaní voči personálnemu rozkazu.

Krajský súd dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Konštatoval, že v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr.

rozhodnutia vo veciach sp. zn. II. ÚS 43/03, I. ÚS 3/01, I. ÚS 37/95) požiadavka zakotvená v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nemôže byť závislá od toho, v akom type správneho konania (riadneho alebo mimoriadneho) sa rieši spor o právo, ktorý vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčený z právomoci súdu. Ďalej konštatoval, že z týchto dôvodov môže byť predmetom preskúmania súdom aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku. Predmetom preskúmania súdom v tomto prípade však môžu byť len rozhodnutia vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, nie pôvodné rozhodnutia správneho orgánu, ktoré boli mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté. Mal za to, že vzhľadom na uvedené nie je úlohou súdu v takomto preskúmvacom konaní riešiť otázku zákonnosti predchádzajúcich rozhodnutí z hľadiska ich obsahu.

Vyslovil, že v danej veci boli uvedené podmienky na konanie o žalobe žalobcu splnené. Následne uviedol, že z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáhal predovšetkým preskúmania a zrušenia rozhodnutia (oznámenia) žalovaného zo dňa 10. októbra 2012, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že služobné hodnotenie na jeho osobu zo dňa 14. marca 2008 a personálny rozkaz riaditeľa KR PZ BB č. 608 o jeho prepustení zo služobného pomeru boli vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), a preto bol jeho podnet na mimoriadny opravný prostriedok zamietnutý ako nedôvodný.

Uviedol, že toto oznámenie je potrebné považovať za rozhodnutie aj napriek skutočnosti, že nespĺňa formálne náležitosti rozhodnutia. Keďže minister vnútra Slovenskej republiky týmto oznámením právoplatné rozhodnutie a služobné hodnotenie nezmenil alebo nezrušil, nie je proti nemu možné podať rozklad podľa § 246 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z., z ktorého dôvodu je napadnuté rozhodnutie právoplatné.

Dal do pozornosti, že inštitút preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, pričom preskúmať mimo odvolacieho konania možno vždy len právoplatné rozhodnutie. Na rozdiel od obnovy konania, ktorá je určená k náprave najmä skutkových omylov, je jeho účelom odstrániť právne omyly. Preskúmanie rozhodnutí v mimo odvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí, a to ich zrušením alebo zmenou, za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov, ak sú na to dôvody. Zrušenie takto preskúmvaného rozhodnutia prichádza do úvahy vtedy, ak vadné rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané a treba konanie zastaviť, alebo vtedy, keď pre nevyhnutnosť vykonania ďalšieho dokazovania je z hľadiska rýchlosti, hospodárnosti výhodnejšie, ak vo veci opätovne rozhodne orgán nižšieho stupňa. V ostatných prípadoch správny orgán sám rozhodnutie zmení. Je v pôsobnosti ministra, aby právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi zmenil alebo zrušil. Ak je to potrebné rozhodne vo veci samej. Novým, zákonom zodpovedajúcim spôsobom tak určí práva, ktoré boli preskúmvaným rozhodnutím nesprávnym spôsobom, či v nesprávnom rozsahu priznané. Ak však orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia zistí, že vydané rozhodnutie nie je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, zašle o tejto skutočnosti tomu, kto podal podnet na preskúmanie rozhodnutia písomné oznámenie, a teda v takomto prípade sa rozhodnutie nevydáva.

Z obsahu administratívneho spisu mal súd prvého stupňa v preskúmvanej veci za nesporne preukázané, že žalobca podal žalovanému návrh na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania vo veci služobného hodnotenia na jeho osobu a vo veci personálneho rozkazu č. 608 zo dňa 11. júla 2008 vydaného riaditeľom KR PZ BB.

Konštatoval, že správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania mal dve možnosti, a to po zistení, že rozhodnutie je vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie, ak sú na to dôvody (formou rozhodnutia), alebo po zistení, že rozhodnutie nie je vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o tejto skutočnosti zaslať tomu, kto podal podnet na preskúmanie rozhodnutia písomné oznámenie. V takomto prípade sa rozhodnutie nevydáva.

Poukázal na skutočnosť, že v danom prípade žalovaný oznámil žalobcovi (listom) č. SPOU-PO-P-662-5/2012 zo dňa 10. októbra 2012, že služobné hodnotenie na jeho osobu zo dňa 14. marca 2008, ako aj personálny rozkaz riaditeľa KR PZ BB č. 608 o jeho prepustení zo služobného pomeru boli vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. a z uvedených dôvodov bol jeho podnet na mimoriadny opravný prostriedok zamietnutý ako nedôvodný. Proti oznámeniu žalobca už nemá žiadnu možnosť podať opravný prostriedok. Rozhodnutie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania svojím charakterom patrí do výlučnej právomoci žalovaného, ktorý posúdil zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia v mimo odvolacom konaní nie je právny nárok.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2522/2012-81 zo dňa 29. mája 2014 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. SPOU-PO-P-662-5/2012 zo dňa 10. októbra 2012, ktorým bolo žalobcovi zamietnuté preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania, zruší a vráti žalovanému na ďalšie prerokovanie a rozhodnutie. Namietal, že postup krajského súdu pri rozhodovaní v prejednávanej veci bol nesprávny, nakoľko v postupe žalovaného správneho orgánu došlo k vadám v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a e/ OSP. Ďalej namietal, že s ohľadom na skutočnosť, že napadnuté oznámenie žalovaného je potrebné považovať za rozhodnutie aj napriek tomu, že nespĺňa formálne náležitosti, je jednoznačné, že ide o rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky, voči ktorému v zmysle § 244 zákona č. 73/1998 Z.z. možno podať rozklad, čo však krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol nesprávne. Za nesprávny označil aj záver súdu prvého stupňa, že nie je úlohou súdu v takomto preskúmovacom konaní riešiť otázku zákonnosti predchádzajúcich rozhodnutí z hľadiska ich obsahu. Žalovanému vyčítal, že v služobnom hodnotení a v personálnom rozkaze č. 608 boli porušené ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., nakoľko boli použité prostriedky, ktoré nie sú v súlade s právnymi predpismi. Rovnako tak namietal porušenie § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., keďže oprávnené orgány vo vzájomnej súvislosti posudzovali aj dôkazy, ktoré nie sú v súlade s právnymi predpismi. Zdôraznil, že sa nikdy nedopustil žiadnej protiprávnej činnosti, a ani nebol postihnutý za priestupok, a ani odsúdený za trestný čin. Žalovanému vyčítal, že v personálnom rozkaze v plnom rozsahu citoval text služobného hodnotenia, o ktorom bolo dodatočne zistené, že toto je v rozpore s právnymi predpismi. Zdôraznil, že hoci bol z trestnej činnosti obvinený a obžalovaný, dňa 13. marca 2012 bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/25/2011 podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby, keď nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý bol obžalovaný a stíhaný. Následne rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/25/2011 senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 3To/64/2012 zo dňa 25. júla 2012 potvrdil a odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, nakoľko ho pokladal za vydaný v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ako aj v dostatočnom rozsahu odôvodnený, pričom prvostupňový súd sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Uviedol, že žalobca v podanom odvolaní voči rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave neuviedol žiadne relevantné nové skutočnosti, iba prezentoval názor, že došlo k vydaniu nesprávneho rozhodnutia. V tejto súvislosti sa pridržiaval svojho stanoviska č. SLV-PS-S-86/2013 zo dňa 20. januára 2013, zachyteného v písomnom vyjadrení k podanej žalobe.

Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec v žalobe vymedzeným. Ide o zásadu index ne eat petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP, a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby

zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Výnimku z tejto zásady predstavujú veci, v ktorých súd zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namietala (§ 250j ods. 3 OSP). Ako už bolo uvedené, úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy (právný názor napr. ÚS SR č. k. II. ÚS 127/07-21, NS SR napr. sp. zn. 6Sžo/84/2007, sp. zn. 6Sžo/98/2008, sp. zn. 1Sžo/33/2008, sp. zn. 2Sžo/5/2009, sp. zn. 8Sžo/547/2009).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. augusta 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v medziach podaného odvolania preskúmal obsah súdneho a administratívneho spisu (v predloženom rozsahu) a dospel k záveru, že skutkové a právne závery krajského súdu sú vecne správne a preto je dôvod na potvrdenie odvolaním napadnutého rozsudku s doplnením nasledovných dôvodov odvolacieho súdu.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 <. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 <. správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 <. správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 65 ods. 1 <. správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne mu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 65 ods. 2 <. správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 65 ods. 3 <. správneho poriadku pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - oznámenia č. SPOU-PO-P-662-5/2012 zo dňa 10. októbra 2012, ktorým zamietol podnet žalobcu na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania zo dňa 10. septembra 2012, a to

- služobného hodnotenia zo dňa 14. marca 2008 a rozhodnutia riaditeľa KR PZ BB č. KRP-16-6/PK-2008 o odvolaní voči služobnému hodnoteniu,
- personálneho rozkazu riaditeľa KR PZ BB č. 608 zo dňa 11. júla 2008 a rozhodnutia prezidenta PZ č. SLV-805/PK-2008 o odvolaní proti uvedenému personálnemu rozkazu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné zdôrazniť, že inštitút mimo odvolacieho konania upravený v správnom poriadku predstavuje ďalší mimoriadny opravný prostriedok. Na rozdiel napr. od obnovy konania jeho účelom je odstrániť právne pochybenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súvislosti s povahou tohto mimoriadneho opravného prostriedku upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/31/2002, v ktorom sa konštatuje, že „... Zmysel správneho konania a dôležitosť dodržania procedurálnych pravidiel, ktoré tvoria jeho súčasť, je daná predmetom konania. Teda správne konanie - procedúra výlučne sleduje, aby bola zaistená správna aplikácia hmotného práva, aby rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú, menia alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti, bolo v súlade s hmotným právom. Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (aj preskúmaním podľa § 65 ods. 2 <. zákona č 71/1967 Zb. <. správneho poriadku) takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní (o mimoriadnom opravnom prostriedku) preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Či je právoplatné rozhodnutie v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom pred jeho zrušením. To predstavuje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, t.j. zabezpečiť potrebné skutkové zistenia a tiež stanoviská účastníkov k týmto zisteniam, ako aj orgánu, ktorý preskúmané rozhodnutie

vydal. Tento proces nemožno zrušením rozhodnutia posunúť do pôvodného konania a až tam zisťovať, či skutočne došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona, a ak áno, či verejný záujem prevyšuje nad záujmom dobromyseľne nadobudnutých práv účastníka (prípadne § 65 ods. 3 <. správneho poriadku).“

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázať, že dňa 14. marca 2008 bolo Obvodným oddelením Policajného zboru Hriňová vydané služobné hodnotenie žalobcu podľa § 27 ods. 6 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z., ktorým bol hodnotený podľa § 27 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Následne dňa 16. mája 2008 bolo rozhodnutím riaditeľa KR PZ BB č. KRP-16-6/PK-2008 služobné hodnotenie potvrdené. Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že žalobca v zákonnej lehote žalobu na preskúmanie zákonnosti služobného hodnotenia nepodal.

Odvolací súd ďalej zistil, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ BB č. 608 zo dňa 11. júla 2008 podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z., pričom jeho služobný pomer skončil dňa 17. júla 2008. Personálny rozkaz bol na základe odvolania žalobcu potvrdený rozhodnutím prezidenta PZ č. SLV-805/PK-2008 zo dňa 11. júla 2008 a odvolanie žalobcu bolo zamietnuté.

Rozhodnutie prezidenta PZ č. SLV-805/PK-2008 zo dňa 11. júla 2008 žalobca napadol žalobou, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/78/2009-86 zo dňa 09. februára 2011, ktorým tento žalobu žalobcu zamietol, keď dospel k záveru, že služobné hodnotenie, na základe ktorého bol žalobca prepustený zo služobného pomeru, bolo vykonané v súlade s § 27 a nasl. zákona č. 73/1998 Z.z. Taktiež vyslovil, že záver služobného hodnotenia je potrebné považovať za otázku, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté. Zároveň zdôraznil, že nemohol preskúmať zákonnosť právoplatného služobného hodnotenia a touto skutočnosťou bol viazaný i prvostupňový správny orgán v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. d/ cit. zákona. O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 3Sžo/24/2011 zo dňa 08. septembra 2011 tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/78/2009-86 zo dňa 09. februára 2011 potvrdil. Konštatoval, že niet dôvodu na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku krajského súdu. Ďalej vyslovil, že podľa § 245 ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné, a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup. Dal do pozornosti, že služobné hodnotenie policajta je síce podkladovým materiálom pre rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, avšak súčasne zákon č. 73/1998 Z.z. upravuje osobitný postup na jeho preskúmanie súdom. Rovnako tak poukázal na skutočnosť, že k tejto problematike už Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal stanovisko a vyslovil právny názor vo veciach sp. zn. 2Sžo/144/2009 a sp. zn. 8Sžo/523/2009 a to taký, že služobné hodnotenie policajta je samostatným predmetom súdneho prieskumu. Preto odkazujúc na § 248 v spojení s § 28 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. doplnil, že na jeho preskúmanie nie je určený osobitný postup a § 245 ods. 1 OSP v tomto prípade nemožno aplikovať.

Vo veci právoplatného rozhodnutia riaditeľa KR PZ BB č. KRP-16-6/PK-2008 zo dňa 16. mája 2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti služobnému hodnoteniu zo dňa 14. marca 2008 bol žalobcom podaný návrh na obnovu konania. Tento bol zamietnutý rozhodnutím riaditeľa KR PZ BB č. KRP-VB-VO2-PK-10-004/2011 zo dňa 18. júla 2011 a následne rozhodnutím žalovaného č. SLV-PS-PK-171/2011 zo dňa 27. októbra 2011 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu riaditeľa KR PZ BB č. KRP-VB-VO2-PK-10-004/2011 zo dňa 18. júla 2011. Rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-171/2011 zo dňa 27. októbra 2011 žalobca napadol žalobou, ktorá bola zamietnutá rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/257/2011-100 zo dňa 13. novembra 2012. Krajský súd v Bratislave v tomto rozsudku vyslovil, že v prípade žalobcu neboli predpoklady na povolenie obnovy konania naplnené. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/18/2013 zo dňa 16. apríla 2014 bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/257/2011-100 zo dňa 13. novembra 2012 potvrdený. V tomto rozhodnutí uviedol, že u žalobcu boli splnené podmienky

na prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z., nakoľko jeho konanie bolo v rozpore s obsahom služobnej prísahy a nezodpovedalo služobným povinnostiam príslušníka Policajného zboru a ako také je neprijateľné.

Dňa 10. septembra 2012 podal žalobca návrh na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania podľa § 246 zákona č. 73/1998 Z.z. vo veci služobného hodnotenia žalobcu a rozhodnutia riaditeľa KR PZ BB č. KRP-16-6/PK-2008 o odvolaní voči služobnému hodnoteniu. Súčasne žiadal o preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania vo veci personálneho rozkazu č. 608 zo dňa 11. júla 2008 vydaného riaditeľom KR PZ BB a vo veci rozhodnutia prezidenta PZ č. SLV-805/PK-2008 o odvolaní proti personálnemu rozkazu riaditeľa KR PZ BB č. 608 zo dňa 11. júla 2008. Žalovaný rozhodnutím - oznámením č. SPOU-PO-P-662-5/2012 zo dňa 10. októbra 2012 žalobcovi oznámil, že služobné hodnotenie zo dňa 14. marca 2008, ako aj personálny rozkaz riaditeľa KR PZ BB č. 608 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru boli vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. a z týchto dôvodov bol podnet žalobcu na mimoriadny opravný prostriedok zamietnutý ako nedôvodný.

Správny poriadok výslovne neustanovuje procesný postup pri preskúmaní rozhodnutí mimo odvolacieho konania. Uvádza len finálne formy, do ktorých môže toto konanie vyústiť. Podnet ktoréhokoľvek subjektu podaný mimo odvolacieho konania nemá povahu podania, ktorým sa začína správne konanie. V prípade podnetu na preskúmanie rozhodnutia podľa § 65 správneho poriadku, môže správny orgán toto konanie ukončiť len spôsobom upraveným v zákone, a to zrušením alebo zmenou. Ak správny orgán nezistí dôvod na preskúmanie rozhodnutia, (t. j. nejedná sa o rozhodnutie u ktorého sú dané dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie), vybaví vec neformálnym oznámením.

Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že je potrebné považovať za správny postup žalovaného, keď sa tento s podnetom žalobcu zo dňa 10. septembra 2012 vysporiadal oznámením (listom), v ktorom uviedol, že predmetné rozhodnutia boli vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. a podnet žalobcu v zmysle § 65 a nasl. správneho poriadku zamietol ako nedôvodný.

Preto nie je možné za dôvodnú považovať ani odvoláciu námietku žalobcu, spočívajúcu v tvrdení, že napadnuté rozhodnutie - oznámenie žalovaného č. SPOU-PO-P-662-5/2012 zo dňa 10. októbra 2012 je rozhodnutím ministra vnútra Slovenskej republiky, voči ktorému je v zmysle § 244 zákona č. 73/1998 Z.z. možné podať rozklad. Ako už odvolací súd uviedol, žalovaný nebol povinný o nedôvodnom podnete žalobcu vydávať rozhodnutie a vec správne vybavil neformálnym oznámením. Zákonnou možnosťou žalobcu ako sa brániť voči oznámeniu žalovaného, ktoré žalobca považoval za nezákonné, bolo podať žalobu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorú možnosť žalobca aj využil.

Služobné hodnotenie žalobcu vydané dňa 14. marca 2008 Obvodným oddelením Policajného zboru Hriňová, ako aj personálny rozkaz riaditeľa KR PZ BB č. 608 zo dňa 11. júla 2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru majú všetky formálne a obsahové náležitosti a sú výsledkom zákonného postupu správnych orgánov, ktoré pri rozhodovaní dbali na dodržanie procesných práv účastníka konania. Z hore uvedených dôvodov považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za správny právny záver žalovaného a preto podľa jeho názoru neboli podmienky na zrušenie napadnutých rozhodnutí.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.